

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

POLITIKAI, SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP. — MEGJELNIK HETENKÉNT EGYSZER: VASÁRNAP.

Szerkesztőség: Szentmihály-utca 1. sz. Telefonszám: 53.
hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Előfizetési ára

Egész évre 8 K., félévre 4 K., negyedévre 2 K. Egyes szám ára 20 fill

Felelős szerkesztő:

Dr. FRIEDMANN GYULA.

Kiadó: PAPP GYÖRGY.

Kiadóhivatal: Papp György könyvnyomtató intézete
hová a hirdetési díjak küldendők.Hirdetések díjszabási árban számíttatnak. — Nyílttér
sora 50 fillér.

Tiszteséges kiegyenlítés.

Mi lesz ősszel a képviselőházban? Ez a kérdés érdekel ma mindenkit. Az ellenzéki vezérek eddigi nyilatkozatai harcot hirdetnek. Szerintök addig nem áll helyre az országgyűlés nyugalma, amíg a kormány és a többség helyre nem állítja a június negyedike előtti állapotokat.

Mindez azonban lehetetlenség. A meghozott és a király által szentesített törvényeket nem lehet sutba dobni; a parlamenti munkaképesség helyreállítása után nem lehet visszatérni ahhoz az obstrukcióhoz, amelyet az ellenzék nagy része, de kivált az ellenzék tekintélyes vezérei is elítéltek, s amelyet Apponyi még a legutóbbi cikkében is kárhoztat. Azonban a harcot sem folytathatja semmi kilátással az ellenzék, hiszen elvesztette a döntő csatát; a megtörténteket sehogy sem teheti meg nem történtekké; a többséget nem tartóztathatja föl akarátának megkezdett érvényesítésében.

Vizont béke is hogyan legyen, amikor az egyik fél, az ellenzék sehogy sem akar békülni? Azt gondoljuk, hogy itt a szavakban és a fogalmak tulhajtásában van a hiba. Az ellenzék úgy gondolkozik, hogy megalázná magát, ha veresége után békés bajlamokat mutatna, vagy csak el is fogadná a békét; ezért, vagyis tekintélyének a megóvása érdekében hirdeti a harcot. De harc és béke nem találó kifejezések a kormánypárt és az ellenzék viszonyának a megjelölésére. Egyáltalában nem kívánatos olyan béke, hogy az ellenzék megalázza, megadja magát és mindenben egyet értsen a többséggel, hiszen ezzel megszűnnék ellenzék lenni. Másfelől harcnak, kivált

végletekig menőnek is csak valódi ellenségek közt van helye, nem pedig a magyar nemzet különböző pártállású törvényhozói között, akiknek együtt is higgadtan kell megtárgyalniok és elintézniök az ország nagy ügyeit, bármennyire eltérők is véleményeik.

A hiba ott van, hogy a normális és üdvös parlamenti vita és politikai küzdelem ellenségeskedéssé, valóságos harccá fajult el a pártok között. Csak ezt a tulkapást kell visszaszorítani s rendben lesznek az állapotok. Nem kell megalázó, tétlen béke, de nem kell gyűlöletes, ádáz, a közéletet felduló harc sem; hanem kell a szemben álló pártok között kielesedett ellentéteknek a mérséklése, kell tisztességes kiegyenlítés, olyan, amely egyik pártnak sem csorbitja meg a tekintélyét, sem parlamenti és alkotmányos szerepkörét, hanem éppen azt teszi lehetővé, hogy hivatását mindenik betöltve, együtt szolgálják különböző irányú tevékenységükkel a nemzet nagy érdekeit.

Az ilyen tisztességes kiegyenlítésre Lukács és Zichy, Tisza és Beöthy nyilatkozatai szerint a kormányban és a többségben meg van a teljes készség, sőt az áldozatkészség is. Lehetetlen, hogy ez a nemes és önzetlen hajlandóság visszhangot ne keltsen az ellenzék nagynevű vezéreiben, akik végre is érett, gyakorlott államférfiak és a döntő pillanatban bizonyára megfogadják Deák Ferencnek azt az intelmét, hogy jobban kell szeretni a hazát, mint gyűlölni ellenfeleinket.

Mire való a tanácsterem?

„Kérem: mire való a tanácsterem?” Így végzi sorait ezen lapok mult számában az a levél, mely nyíltan álludál a mi cikkeinkre s tehát ezeknek viszhangja akar lenni.

Ez azonban nem a valódi viszhang, mert sem el nem fogadja cikkeink nézeteit, sem nem törekszik azokat lecáfolni. Ez a levél hamisított viszhang, amelynek egész szerkezetéből látszik, hogy „nem oda üt a hová néz,” hanem a régi és jónak bizonyult intrikás rendszer szerint törbe akar csalni, posványba akar vezetni, a honnan nincs szabadulás. Ez a levél a következőket akarja: 1. Vagy polémiába bocsátkozom vele s áttereli az egész ügyet a személyeskedés terére s ezzel ellaposítja hirlapi cikkeinket és megsemmisíti hatásukat, 2. vagy becsal a tanácsterembe, ahol a többség minden lehetetlen határozatra készen áll s ott leszavaztatja minden kívánságainkat és ez által lehetetlenné, vagy legalább is hatástalanná teszi további mozgalmainkat.

És hogy ez így van, azaz, hogy hamisított viszhanggal állunk szemben, annak egy igen lényeges indokolása van. Az t. i., hogy levélíró a mi cikkeinket vagy nem olvasta, vagy ellenséges érzülettel olvasta el, vagy ha elolvasta és nem ellenségesen olvasta el, akkor nem értette meg azokat, mert ha a cikkeket értelmesen és tárgyilagos érzelmekkel végig olvasta volna, akkor azokból megérthette volna, hogy miért léptünk panaszainkkal a nyilvánosság = a sajtó terére s miért nem tartjuk a tanácstermet panaszaink leadásának alkalmas helyéül.

Magam azonban még így is örvendek a közérdek szempontjából ennek a levélnek, mert ha a viszhangok megindulnak és sürűbbekké válnak, természetesen tárgyilagos mederben s nem mint a levél cselekszi gyanúsítással, talán-talán a nézetek kiegyenlítésére, az intrikálásokkal való kormányzás megszűnésére, az ellenkező nézetű emberek üldözésének beszüntetésére s az együttes irányú és a közjót elősegítő munkálkodás megindulására vezetnek.

Nem üzöm tehát tovább a levelet és nem eleme-

TÁRCA

ÜZENET HAZULRÓL.

Írta: Ifj. Jeszenszky Sándor.

Nappal az irodában dolgozott, éjszaka tanult. Barcsy Péter a legkiméletlenebb önmegtartózkodással nézte és élte az életet. A legridegebb pontosságnak és szorgalomnak volt a mintaképe és mindent tudó lelke az ügyvédi irodának, melynek csakhamar vezetője lett, tudásának, lelkiismeretességének többszörös jelét adván. Őt nem gátolta soha semmi a munkában s a kötelességteljesítésben. Nem érdeklődött semmi iránt, csak az iroda s ügyvédi tanulmányai kötötték le figyelmét. Mintha a gondtalan örömök virágos mezőiről menekült volna az egyhangu munka sötét erdejébe, a honnan egy pillanatra sem mer visszatekinteni a vidám mezőkre. Talán fél valamitől.

Principálisa az öreg Domokos Gábor, a vármegye első fiskálisa is aggódva tapasztalta ezt a kiméletlen nagy szorgalmat és akaraterőt. Huszonnégy esztendősen embernél szokatlanul erősnek találta az iramot, a nellyel Barcsy Péter az élet küzdelmeinek neki rohant.

— Nem bírod ezt soká, fiam! — mondogatta, mikor este tíz órakor még mindig az irodában találta Pétert iratok tanulmányozásába merülve.

Okos ember volt az öreg ur, szeretett magában

elmélkedni. Péter rövidesen kedvenc problémája lett. Nem hitte, hogy fiatalos ambíciója ilyen kemény intencióra ösztönözni tudjon. Sokat beszélt a fiával, szerette volna kitudni, vajjon mi sarkalja? De Péter zárkózott maradt. A fürkésző kérdések elől ügyesen kitért, csak néha-néha egy feltörő sohaj sejtette az öreg ural, hogy Pétert mélyebben fekvő okok ösztönzik. Péter ifjúságát nem ismerte. Messze Erdélyországból jött hozzá, minden előzetes ajánlás, ismeretség nélkül, egyszerű hirdetésre, melyben ügyvédjelöltet keresett. Péter pedig nem igen beszélt otthonáról.

Az öreg ur addig foglalkozott Péterrel, míg nagyon megszerette. Csak törhetetlen nagy munkájával nem tudott megbarátkozni. Mindig várta az ellentétet, a hanyagságot s a fáradtságot. Nem is bánta volna, legalább elmondhatná: „nem megmondtam!” De ez nem következett el. Péter vaseszséggel és törhetetlen akarattal bírta a munkát. Az öreg ügyvéd utánna nézett mindennek, hiába keresett, de hasztalan, nem volt hiba, nem volt mulasztás. Az ügyvédi vizsga előtt egy hónapi szabadságot akart adni, de Péternek nem kellett szabadság. A kitűzött napra felment Péstre, hatodnap már vissza is volt. Az ügyvédi vizsgát kitűnően tette le.

— Most fog megváltozni, — gondolta magában az öreg ur. De Péter maradt a régi. Most is pihenés nélkül dolgozott. Domokos a legkényesebb s legnehezebb ügyeibe is beavatta. Péter kitűnően megállta helyét. Pár kényes és nagy erdei kártérítési pört bízott rá. Péter rövidesen olyan szakértő lett ebben is, hogy bá-

mult az öreg. Elvitte legelőkelőbb klienseihez, a megyei társaságban mindenkinek bemutatta. Nemsokára mindenütt a legnagyobb elragadtatással beszéltek Péterről. Domokos most már nem kételkedett többé Péterben. Belátta, hogy kivételes egyéniség és bámulni kezdte meleg szeretettel, mint apa a fiát. Az ügyvédi vizsga után másfél évre társul vette magához.

Péter szerencsését ezzel megállapította. Rövid idő múlva a helybeli takarékpénztár egyik igazgatója lett. Pár szenzációs per per országos hírvé tették nevét. Az óriást irodát egyedül ő vezette s mikor az öreg Domokos képviselő lett s majdnem állandóan a fővárosban lakott, meg éppen önnáló lett. Péter most is fáradhatatlanul dolgozott és tanult. Mintha valami óriási s messze levő cél lelkesitené. Időt szakított magának arra is, hogy egy óriási fakiviteli vállalatba fogjon. Éjjelnappal dolgozott, hogy sikerüljön. Sikerült. Péter gazdag ember lett.

Az öreg Domokos is meghalt. Nem volt örököse, ráhagyta az irodát és a mandátumát is. Péter képviselő lett, kiváló szaktekintély. Pár felszólalása biztosította neki a legszélesebb körű elismerést. Házasságra eddig nem gondolt, de eszébe juttatták; pár igazán nagyszerű alkalom kínálkozott.

Harminchárom éves volt, mögötte sikerekben gazdag pálya már, s előtte dicsőségteljes jövő. És Péter még mindig lázasan dolgozik fiatalon, könnyen, fáradhatatlanul. Nem tud egy perere sem megállani ebben az örületes rohamban.

zem, hanem megmagyarázom ismét azt, hogy „meri-
való hát a tanácssterem?”

Felelet: A városi tanácssterem — mert most erről
van szó — arra való, hogy benne a város előhaladását
tehát közjavát célzó ügyekről és intézményekről, vala-
mint ezek elintézéséről az arra hivatott képviselők
és megválasztott városi tanácsstagok együttesen tanács-
kozzanak.

Azt hiszem ezen meghatározás ellen a levélírónak
nincs kifogása.

Már most a kérdés az, hogy kiket lehet hiva-
tott képviselőknek és tanácsstagoknak nevezni?

Azt hiszem, hogy „bágye Juont,” még ha megvá-
lasztják sem lehet ilyen hivatott képviselőnek és
tanácsstagnak nevezni. De nem is választják meg! És
miért nem teszik ezt? Azt mondják azért, mert nincs
hozzá való műveltsége, s ennél fogva látjuk, hogy ezen
kérdésnek nem lehet más, csak a műveltség az
elődöntő mértéke.

Mekkora legyen hát ez a műveltség? Elég-e az
írni-olvasni tudás? Vagy talán valamivel magasabbban
kell kereskednünk? Bizonyára! Hiszen „bágye Juon” is
tudhat írni és olvasni.

Tehát magasabb régiókban kell a hivatottság dol-
gában mérték után keresgelnünk. Mindazonáltal én nem
keresem ezen műveltséget sem az egyetemi sem az aka-
démiai képzettségek között, megelégszem alsóbbakkal is.
Egy pár feltételt azonban határozottan kikötök s ez az,
hogy hivatott városi képviselő és tanácsstag csak
azok lehetnek; 1. akik elég műveltek arra, hogy lelkiis-
meretes utánjárás és tanulmányozás árán különbséget
tudjanak tenni a poklosi és gyulafehérvári lakosság szá-
mából és műveltségéből származó viszonyok különböző-
sége között s ebből folyólag a város közszükségleteit fel-
tudják ismerni és elég képesek legyenek útját-módját
találni ezen szükségletek kielégítésének, más szóval ké-
pesek legyenek a város javát előmozdító, s a várost más
városokkal szemben versenyképessé tevő intézményeket
létesíteni;

2. akik elég lelkiismeretesek arra, hogy miután
mindenki mindent nem tudhat, a felmerülő kérdésekhez
csak úgy járulnak hozzá a maguk szavazatával, ha azok
felől előbb minden oldalról behatóan informálódnak;

3. akik elég lelkiismeretesek arra, hogy amiket az
ügyek és viszonyok tanulmányozása után a közjére szük-
ségeseknek felismernek s a miknek létesítése módjairól
maguknak képet alkottak, azokat minden akadályokkal
szemben létesítik is; és

4. akik elég lelkiismeretesek arra, hogy mikor vá-
rosi ügyekről van szó, akkor szívök és akaratuk tiszta
minden önérdéktől, a mások iránt való minden haragtól,
bosszútól, intrikától, minden hatalmaskodási vágytól,
minden önteltségtől és csálhatatlanság képzelődésétől,
tehát felelő a saját egyéni érdekeiket és egyéb emli-
tett gyengéiket a közjó elé tölteni s az ügyeket beható
tanácskozás után akként intézik el, mintha saját ők ma-
guk lennének a város.

Hát ilyenek-e képviselőink és ilyenek-e tanácsko-
zásaink? Feleljen ezekre a kérdésekre mindenki saját
lelkiismerete szerint. Én most nem foglalkozom ellen-

kező felfogásommal és tapasztalataimmal, de ezekből
levonom a következményeket s addig, amíg a levélíró
amolyan tanácskozási állapotokat nem teremt, a közön-
ség sérelmeivel nem megyek a tanácssterembe tanács-
kozni, hanem megmaradok a sajtó terrenumán, mint a
melynek amugy is hivatása felszólalni mind abban, ami
a közjó előmozdítására hivatott tényező.

Kol kezdjék az országot ujjaépítését.

Hiába, — de, ugy van már, — és ez hagyomá-
nyos pechünkhöz tartozik. Ha kapunk is már valami
jót, — azt se jól kapjuk. Mostanában a városunkon
átvezető országút mizeriáinak közel kilátásba helyezett
megszűnését várjuk epedve.

Kevés az ugyan ahhoz képest, ami fölött már
napirendre tértek, mondhatni majdnem semmi sem, de
legalább egy miseriával kevesebb. De itt is baj van!
Hálomáskunk szerint a Népbanktól a Törvényszékig ter-
jedő uttestben fognak hozzá előbb, az elő és vég, a
Széchenyi és Lépes-utca a statusquo maradtak tudja
isten meddig. E részben már nem a várost s illetve
vezetőségét terheli a kérdésnek célszerűbb szempontból
való megoldása, de bizonyára elősegítheti azt, ha saját
kérdésévé is teszi. A Széchenyi utca, az állomástól be-
vezető utca, az állandó forgalmi út, ahol a legnagyobb
a forgalom és a közlekedés. Minden idegen itt nyeri első
benyomását és a szerint is ítéli meg városunkat. Ez kü-
lönben a leghosszabb és legjobban beépített utca. A la-
kók és a városunkba vetődő idegenek itt nyelik a legtöbb
port, a kocsik erős időben nem egy folyó vagy sárten-
ren gázolnak keresztül. A szellőztetés e tájon ismeret-
len fogalom, mert lehetetlen dolog. Az utca lefolyó árcai
rosszul rendezettek, s ha nálam le is folyik a víz, szom-
szédomnál már bizonyára ajtója küszöbéig gyülemlik
össze. S a büz, ami ez árkokból a szegény lakók felé árad?
Nem, kérem, nekünk elsősorban nem aszfalt burkolatra
van szükségünk. A Széchenyi utca hozandó helyre előbb!
Mert ez közérdek! Közérdeke a lakóknak, érdeke az ide-
genforgalomnak, érdeke az egész városnak. E helyen
kell fejlődnie városunknak, itt kell egészséges dolgot
produálni, a honnan az élet lüktet felénk. Építkezni,
terjeszkedni akarnak a polgárok erre felé, elő kell tehát
segíteni a törekvést, meri amugy is lassu a fejlődésünk.
Ha már kezdeményezésről van szó, hát a célszerűbb,
praktikusabb irányban kell megtenni, mert tessék el-
hinni, nincs semmi haszon abból az aszfalt burkolatból,
ami a főtéren uton vonulna végig. A városnak e kicsiny
része, még úgy ahogy megállja a helyét egy ideig, inkább
várhat a rendezésre, mint a Széchenyi utca. Csakis itt
káromolja el magát az ember a szűkös rossz viszo-
nyok miatt, a főtér felé még könnyebb, enyhébb a
helyzet. Ha már annyi mindent szalajtottunk el a ke-
zünkől, legalább ezt a kis valamit kezdjük elején. Ho-
gyan nézne ki a város fő utvonala, azzal a kis aszfalt
burkolattal? Tessék elképzelni egy gentlemant, akin csak
egy divatos mellény van, egyébb semmi.

Nem tisztán egyéni vélemény a város fő utcájá-

nak ekénti rendezése. A polgárság is megelégette a tart-
hatatlan állapotokat s a mint tudom (láttuk is), nem-
csak a közvetlenül érdekeltek, hanem a város minden
részéből kb. 250-en a város legelső polgárai közül egy
memorandumot nyújtottak be a városhoz, kérve a Ta-
nácsot, hogy minden tekintélyével hasson oda, hogy el-
sősorban a Széchenyi-utca rendeztesék.

Reméljük, hogy a közhaj teljesülni fog.

KRÓNKA.

Nem halt meg . . .

Na ná, majd meghalt. Szépen. A krónika nem
halt meg. Elvandlitztam gyengéd libbenéscsikkel, melán a
polloba és bevettem ostya nélkül egy cseppenést a fel-
támasztó szerből, az „Elixirikum kohupositum apolloni-
kumból”, s azóta ágaskodik bennem az érzélem. Csak
olyan izzadmányos élet nagyon. Na igen. Többször ha-
vonta, sőt hetente tiszta inget . . . Mit kéne használni
a meleg ellen? Már fel van tálálva. Ki kell keresni egy
jó cugvonatos pincelyukat. Pardon, egy souterrain abla-
kot. Rács nélkül. Ha a boldog izzadó oda kuporodik,
nagyszerűen hűl, hűl egész a nátháig vagy még tovább.

A prokátorok, azok fáznak, s valami szövetséggel
akarnak takarózni. Ügyvédek vidéki kartellje. Persze
drágul az emberbőr is. Nagyszerű lesz, egészen előkelő,
nem is szövetség az már, hanem seviottság. Lesz sok
tisztás, hivatal ad honoricsék, melytől majd nem látszik
a lényeg, nem látszik a skalpolás.

Este hűvöskés a lég. Persze, a tűzoltó banda ka-
varja fel, Fajnak, iszonyuan fujnak. A békák, a lakta-
nyakörüli tóból már mind eltávoztak. A mászó torony
meg odvas ablakaival néz és haragszik. Hogyne, a tavat,
az ő jóízű tükrét állandóan piszkálják. A multikori baj-
társi összejövetelkor valamit beejtettek a vízbe. S más-
nap egy pumpával pumpásan kiszippantották a levelet.
Másnap ugyan megint csurrom vizes volt a meder, s
leköpte a béka nyál. Baj. Egyszer van egy szép tavunk,
s azt se gondolják . . .

A Glück-palotát már sokkal jobban öltöztetik fel
a meleg ellen. A torony kapott egy gombot. Nőiesen
gömbölyűt. Legalább, ha melege lesz campanillének,
lesz olyan campanilletlen és kigombolja magát. Meg egy
zebkendőt kellene hozzá venni. Igen, zászlót. S avval
törölne harmatozó homlokát, s nézne tovább messze, be
a Mamuth mögé egészen az államépítészeti hivatal misz-
tikus hegyéig. S megtudná mondani, hogy mi is lesz a
Széchenyi uccával. Vagy attól felnek, bekövezvén ezt,
hogy nem lesz miről kirokizni. Nem baj. Legalább kigyó-
gyulunk az activ és passzív parafalízis kirokizmusból. Én
szívesen kismirolom magamból, de példát szeretnék látni!
Peldát! Kurázzon először az ucca, tisztítsa meg homlo-
kát, vakarja le excreamit, aztán hadd jöjjön a többi sorra,
s akkor a sajtó sem fog tovább fidibüszölni. — Talán?

ÚJDONSAGOK.

Gyulafehérvár, 1912, augusztus 4.

— **Jubileum.** Szép és meleg ovatióban részesi-
tették derék tűzoltóink érdemes főparancsnokukat Roska
József főkapitányt azon alkalmából, hogy ez év júliusában
mult 25 éve annak, hogy városunk tűzoltó ügyének ve-
zetését és a szép multu tűzoltóegylet főparancsnokságát
átvette. Hosszu idő, közel egy emberöltő, mely alatt fé-
nyes napok, de küzdelmes és válságos idők is követték
egymást. Hogy a derék és hivatása magaslatán álló tes-
tület azonban ma is, és erősebben, mint valaha fennáll,
annak főérdeme a páratlan kötelességtudásu főparancs-
noké, kia tűzoltó ügyet végveszedele nnel fenyegető közö-
nyel és nemtörődömséggel megküzdve, megfoglyatkozott,
kitartó gárdával vezette a szép hivatásu egyesületet mai
fejlődéséig. A meglepetésszerű jubileum csendes, de annál
melegebb és bensőségeltelisebb volt. A mult vasárnap dél-
után lefolyt ünnepélyt a főtéri Erzsébet szállodánál 5 óra-
kor Bihary Béla tanár, szolgálatvezető parancsnok vezetése
alatt végzett szép és mindvégig pompásan sikerült gya-
korlat vezette be. Gyakorlat után a tűzoltó lakatany
udvarán az összes egyleti tagok, valamint az ez alka-
lomból ott megjelent és városunk társadalmának legja-
vához tartozó vendégek előtt Bihary Béla szolgálatve-
zető parancsnok kibontott lohogó mellett szép és meleg-
hangu beszédben méltatta a főparancsnoknak a lefolyt 25

Egy reggel frissen és üdén ment be dolgozószo-
bájába. Épen egy új nagy vállalatot dolgozott. Nagy
vizesések erejének villamos üzemre való átviteléről volt
szó. Leült íróasztalához és bontogatni kezdte az nap
érkezett leveleit. Az egyik bélyegen ismerős nevet lát,
rég elhagyott otthona nevét. Levél a gyergyói havasok
aljából. Üzenet hazulról! — mondja magában s kinyitja
az összehajtott lapot. Egy gyászjelentés. Szórakozottan
olvassa: „Deák Jánosné született Teléry Irma életének
huszonnyolcadik évében . . .”

Ebben a pillanatban átvillan valami az agyán s
rá mintha tompa zuhanással összesne benne a lélek
s összeroppanna a világ. Ezer torok kiáltja fülébe: Min-
dennek vége! Egy megszokott tudat, amely állandósá-
gában már valósággal megkövülve feküdt lelkében, me-
gelevenedik s borzalmas fénnel világít a multba. Tisz-
tán látja az otthonát. Azokat az idöket, a mikor még
ő kevés volt Teléryéknek. Az alkonyt, a melyben dacos
büszkeséggel jött ki a házból s a kis síró lrmát, a mint
a kertajtónál ráborult. Ott fogadta meg, hogy vissza
fog térni. Ezután jött a sivár kilenc év. A vak, a telhe-
tetlen munka, mely elaltatta vágyódó szívét és a siker,
mely mindig többre ösztöklélte telhetetlen büszkeségében.
Szerelmes, dicsőséges visszatérésről ábrándozott. Ez az
ábránd mint vezéreszillag ragyogott előtte mindig, de a
köznap élet, a munka óriási robotja, a gyorsan egymást
követő apró célok elfoglalták tudatát s kiszorították azt
onnét. S ő futott e csillag után, bár már nem is gon-
dolt reá, hogy mi az. De most érzi, hogy mindennek

vége. Hiába küzdött. Nincs a világon már senki, a kiért
érdemes lenne dolgozni. Nincs a ki előtt érdemes lenne
büszkélkedni. Nem lehet diadalt ülni senkin és nem lehet
szeretni már senkit. Üres a világ, hű és értéktelen minden,
a mi pár pillanat előtt még értékés volt. Minden a föld-
ön ahhoz a lényhez viszonyult, a ki most halálában
magával ránt mindent a sirba. Mint a nap, mikor eltün-
nik, színtelenek lesznek a tárgyak, mert mindennek ő
adja meg a ragyogását, a szint. Ugy látta, mintha a
gyergyói havasok alján, egy frissen hantolt sir felett,
óriási forgószél tölcserben-kavarognának élete munkássá-
gának összes eredményei és mint hervadt virágok hul-
lanának a sirra. Az erőtudó cél elveszett s a legkétség-
beejtőbb sötét cétalanság borította el a jövőt.

Ebben a pillanatban mintha megrohanta volna a
kilenc év munkájának fáradsága. Érezte, hogy nem bir
már tovább dolgozni. Rosszul lett, görcsök fojtogatták a
torkát. Felugrott a gyászjelentés kiesett kezéből. Vissza-
esett az asztalra s szépen becsukódott, összehajlott ma-
gától. Péter az ablakhoz akart rohanni. Nem birt odáig
jutni. Sirógörcs fogta el. Lezuhant a kerevetre. Magán-
kívül volt.

A szomszédos irodából ijedten szaladtak be. Az
orvos hamar megjött. Alaposan megvizsgálta.

— Tönkre tette a rengeteg munka, agyon dolgozta
magát! — mondta az érdeklődő irodavezetőnek.

év alatt az egyesület vezetése körül szerzett elévülhetlen érdemeit. A megszűnni nem akaró éljenektől kísért beszédre a jubiláns főparancsnok meghiúsított mondatát köszönetet, az egyesület tagjait további kitartó munkára kérve. Az összegyűlteket azután asztalhoz telepedve vig poharazás közben még számos felköszöntőben adtak kifejezést azon meleg szeretetnek és ragaszkodásnak, mely az egyesületet főparancsnokának személyéhez fűzi. A szép jubileum alkalmából az érdemes jubilánst városunk társadalmának minden rétegéből számosan üdvözölték.

— **Eljegyzés.** Hirsch Lajos, a nagysomkúti kereskedelmi bank tisztviselője, eljegyezte Kohn Arankát, Kohn Ferenc derék polgártársunk leányát.

— **Mikor soroznak nálunk.** A véderőről szóló 1912. évi XXX. t. c. rendelkezései értelmében a folyó évben Gyulafehérvárt eszközözendő fősorozás megtartására a határnap folyó év szeptember 12-ike tűzvetett ki. A sorozó-bizottság elnökekül a törvényhatóság által a honvédelmi miniszter engedélyével Roska József rendőrkapitány küldetett ki, sorozó-bizottsági orvos Dr. Náthán Bernát városi főorvos.

— **Vlaiku Aurél repülése Szászvároson.** Vlaicu jóhírű aviatikus ma vasárnap augusztus 4-én Szászvároson fog repülni a Kishegyen d. u. 5 órakor. A mérész aviatikus szerdán, július 31-én reggel 6 órakor repülve érkezett meg Hátszegről Szászvárosra. A 48 km-es utat fél óra alatt tette meg. Három automobil kísért az országúton, de már Piskin eltűnt előttük a láthatáron és csak 20 perccel később érkeztek meg Szászvárosra Vlaicu után. A vasárnapi repülés iránt rendkívüli érdeklődés mutatkozik. Az a körülmény, hogy az ő szülőföldjén fog repülni, nagy közönséget fog Szászvárosra vonzani. Ő maga megígérte, hogy ez a repülés minden eddigi repülését felül fogja múlni. A repülés előtt és alatt a Szászvároson állomásozó 64 ik gyalogezred katonazenéje fogja a t. közönséget szórakoztatni. Az összes vonatokat, melyek vasárnap délután 5 óráig érkeznek, bevárják. Az állomáson bőven lesz kocsis és omnibusz, mely a közönséget a városba szállítja. Helyben jegyek Vlád Virgil gyógyszerárában kaphatók.

— **Cipészipari szaktanfolyam.** A Szent-Imre utcai állami elemi iskolában f. év július hó 14-én vette kezdetét a cipészipari szaktanfolyam; melynek vezetésére a Magy. kir. Technológiai Iparmúzeum megbízásából ifj. Kovács Dániel cipészipari szakelőadó lett kiküldve. A tanfolyamon részt vesz a helybeli cipésziparosság zöme, kik egy egész új, az eddiginél célszerűbb tanterv alapján készítik a cipő és csizma mintákat s kapták. A tanfolyam ünnepélyes bezárása f. hó 11-én délelőtt lesz, utána kiállítás rendeztetik az elkészült cipőminták, kapták s kész cipőkből, mely a közönség részére d. e. 10—12-ig, d. u. 3—6-ig lesz nyitva, A kiállítás megtekintése díjtalan.

— **Az egészségügyi kanális.** Teljes névalírással vettük alábbi egy az egészségügyi csatorna mentén lakó ház tulajdonostól származó panaszos sorokat: „Tekintetes Szerkesztő Úr! Több cikk jelent meg a lapban arról, hogy milyen nyomoruságos állapotok uralkodnak ebben a városban. Tessék megnézni mi történik most a csatorna tisztítása körül. A kanális medréből kiásták a homokot, amely nem is homok, hanem a legfertelmesebb piszok. Törött üvegek, állati hullák, házi hulladékok, szóval minden olyan szemét, amely a rend őrség elnézése folytán a patakba került. Szóval ezt a bűzös, borzasztó szennyet kiemelték a kanálisból. És mit tettek vele? Otthagyták a parton. Eltekintve attól, hogy az utca a patakmentén járhatatlan a szemétdombok miatt, a nap melege következtében a kiástott, rothadó, mindennel vegyített iszap olyan hihetetlen büzt terjeszt, hogy még a piaci levegőt is megfertőzi. Ez az eljárás egy végzetes járványnak lehet az okozója. A rendőrség figyelmét hiába hívjuk fel erre a mulasztásra, mert semmi intézkedés nem történik. Nekünk pedig adófizető polgároknak tétlenül kell tűrni ezeket a komisz állapotokat. Kihez forduljunk? Talán a kanalisztizogatókhoz menjünk deputációba? Más ugye törődik vele. A hatóságnak nem okoz fejfájást a mi bajunk. Tisztelettel X. Y. háztulajdonos.

AZ ÖREGEM

is mindig azt mondta, hogy szepők elűzésére, valamint finom, puha bőr és fehér teint elérésére és megővésére nincs jobb szappan, mint a világhírű „Steckenferd“ lilio mte j s z a p p a n. Védjegye „Steckenferd“, készíti Bergmann el Co. cég Tetschen a/E. — Kapható minden gyógyszerár, drogeria, illatszertár s minden északmába végő üzletben. Darabja 80 fillér. — Hasonlóképpen csodálatosan beválik a Bergmann-féle „Manera“ lilio mte jkrém fehér és finom női kezek megővésére, ennek tubusa 70 f-ért mindenütt kapható.

— **Házasságok.** A gyulafehérvári anyakönyvi hivatal e héten a következő házasságokat hirdeti: Gerasim Demeter Gyulafehérvár — Krisán Lukretia Gyulafehérvár. Nemes István Gyulafehérvár — Sztojka Flóra Gyulafehérvár.

— **Repülés Gyulafehérvárt.** Nem régen jelezte, hogy Erdődy Károly nagyenyedi aviatikus városunkban fölszállást tervez. A napi lapok annak idején a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak próbarepüléseiről, melyeket saját szerkezetű gépével végzett. Hallomásunk szerint a kitűnő pilóta már a közeli hetekben városunkba is jön, hogy felszállásra alkalmas helyet szemléljen meg. Megyebeli emberről lévén szó, kétszeres örömmel várjuk a terv végrehajtását.

— **A szabálytalan podgyász.** A Máv. igazgatósága rendeletet bocsátott ki az állomástönkösekhez, a melyben elrendeli, hogy augusztus 1-től valamennyi személy- és gyorsvonat utasainak podgyását olyképpen ellenőrizték, hogy az előírástól eltérő kézipodgyásokat a podgyáskocsiban kell elhelyezni.

— **Edison-mozi.** A mai vasárnapi műsor is egyike a legpazarabbaknak, mit a mozi ezidőszert nyújthat. A még élénk emlékezetünkben lévő „Vándorcirkusz“ című gyönyörű mozisínmű, a mindvégig érdekesítő „Nordisc film“ mai folytatása, a „Kigyótancosnő“ idegizgató cselekménye, a hősnő érdekes szépsége és a művészi kiállítás képek sorozata révén sokáig feledhetetlen lesz azoknak, akik látták. A kiváló gonddal összeállított műsor többi számai is egytől egyig kiválóak. A műsor első száma gyanánt a „Pathe Journal“ szerepel. Az egész műsor a következő: 1. Pathe Ujság. Világhírű esem. riportsz. bemutatása. 2. A szegény Mária és a gazdag Mária. Vigjáték. Irla: F. Mauzens. Mindkét jelenetet előadja Mária. 3. A vércse és a galamb. 2 felvonásban. 4. A kigyó táncosnő. 3 felvonásban. 5. Pali és Mimi mulatnak. Rendkívül humoros.

— **Juhvásár Szászsebesen.** A rendes nyári juhvásárt Szászsebesen ez évben augusztus 10., 11. és 12-én tartják meg.

— **Az „Apolló“ mai műsora:** 1. Gaumont hét eseményei. 2. Náci a felesége nagyon szereti. Humoros. 3. Az új felügyelő. Dráma. 4. Gyors Feri nőt küldőne. Hum. 5. Szerlem és becsület. Dráma. 6. Pali mint hordár. Vigjáték. 7. Egy különös csere. Humoros.

— **A Divat Ujság** minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó: negyedévre postán való szétküldéssel két korona husz fillér. Előfizetni legcélszerűbben a kiadóhivatalba intézett postautalványon lehet. A Divat Ujság kiadóhivatala Budapesten, VIII., Röck Szilárd-utca 4. számú házban van.

— **A „Vasárnapi Ujság“** július 28-iki számának sok érdekes közleménye között is feltűnést keltenek Lénárd Róbert művészi vázlatai Spanyolországból, Iván Éde a nagybányai és szolnoki művész-telepekről írt cikkeket képek kíséretében. Érdekes fényképek vannak továbbá e számban az utasok hidépítési gyakorlatairól, melyek most folytak le a Budapest fölötti duna-szakaszon és a kamaraszilip-építésről, mely a Dunát a Tiszával összekötő csatorna munkálatainak kezdete. Regény kettő van e számban is: a Szende-Dárdai Olga eredeti és Claude Farrère fordított regénye, novellát Kanizsay Ferencről, költeményeket Oláh Gáborról, Lovász Károlytól és ifj. Bókay Jánostól közöl e szám. Zempléni Győző Poincaréről, a most elhunyt kiváló francia matematikusról írt. Ezek mellett még sok más közlemény és a rendes heti rovatok egészítik ki e szám változatos tartalmát. Irodalom és művészet, sakkjáték stb. — A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre öt korona, a „Világ-krónika“-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság“ kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4. szám.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Nép-lap“, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fillér.

— **Gyermekek bélhurutja és az ellene való védekezés.** Kimerítő statisztika hiteles adatai szerint, az első gyermekév halálozásainak 60—70%-a az emésztő szervek megbetegedéseire esik. Hogy ezek a megbetegedések a hibás táplálkozásból erednek: nem szorul bizonyításra. A nyári forróság, a máskor sem megbízható tejben ilyenkor nyüzsgő baktériumok, az általuk okozott vegyi bomlása a tejnek alig észrevehető indispozíció a gyermeknél és beköszönt minden rémével a rettegett belhurut, az orvosoktól találóan gyermekkolerának bélyegzett betegség. De azért adjunk tejápoló a gyermeknek; csak hogy olyan, amelyik nem bomlik, amelynek állandó összetételét sem hőmérsék, sem helyi viszonyok megváltoztatni nem képesek: az alpesi tejből készült, abszolút csiramentes, abszolút tápláló becsü és soha sem bomló Nestlé lisztet. Dr. M. E.

— **A gyermek okszerű** táplálásának egész irodalma van, ebben az orvosok ismerik ki csak magukat és ezért mindenkor azt ajánlják a gyermekes anyának, hogy az elválasztás pillanatától kezdve a gyermek csak Phosphatine Fallières-sel legyen táplálva, mert az esetben nem kell bélzavaroktól tartani és egyszersmind biztosítva van a csontrendszer fejlődése és ki lesz kerülve minden fogzási nehézség.

— **Ország-Világ.** Képes heti lap. Harmincharmadik évfolyam. Szerkesztik: Váradi Antal és Falk Zsigmond dr. — A gyönyörű illusztrációk nagy sokasága már rég megszokott e laptól, s így természetesnek találjuk, hogy a most megjelent számban is több mint negyven a szép és érdekes képek száma. Van köztük 5 kép a budakalászi hidépítő utasgyakorlatokról, kilenc kép a Mátravidék festői pontjairól, négy Borneó szigetének dohányültetvényeiről, kettő a firenzei új képtárról. Haraszthy Lajos verseskönyvének kritikájával kapcsolatosan Muhits Sándor festőművész tizenkét dekoratív rajzát is bemutatja az Ország-Világ, valamint tizen-négy ábrát a rendőrségi ujjlenyomatfölvételekről. Egy „Amerikai turisták Messina romjain“ című elegikus hatású nagy képen kívül még több divat, zsáner- és arc-képet is találunk ebben a számban. Az utóbbiak közül megemlítjük a gyémántmés egi bihoros érseket, Samassa Józsefet. A lap irodalmi részébe regényeket, elbeszéléseket, kritikai cikkeket avagy költeményeket írtak: Bányász László, Beksky Buday Erzsébet, Csillag Gyula dr., Falk Zsigmond dr., Haraszthy Lajos, Pálffy István, ifj. Papik Miksa, Selymes Rezső, Torkos Béla, Váradi Antal stb. Tartalmas, kitűnően szerkesztett rovatok ezenfelül: Színház, Művészet, Irodalom, Hírek, Zene, Sport stb. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest, V. ker., Hold-u. 7), ahová az előfizetési pénz is beküldhető. A lap ára félévre 8 kor.

— **A hálószobák réme,** a poloskák kiirtása eddig a lehetetlen dolgok közé tartozott. Mióta azonban a Löcherer Cimexinnel történtek próbák, beigazolódott, hogy a Cimexin hatása folytán a peték rögtön kiszáradnak és többé ki nem kelnek. A Cimexin mindenütt használható, szövetet, bútort, falat, vagy festést nem piszkít; nyomot vagy foltot nem hagy. Moly ellen egyedüli biztos szer. Kapható: Frölich Oszkár gyógyszerárában és a készítőnél: Löcherer Gyula gyógyszerárában Bártfa.

Biró Lajos, Bródi Sándor, Herczeg Ferenc, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Andor az írók és ujságírók színe-java írják a legjobban szerkesztett, teljesen független, legelterjedtebb és legnagyobb magyar NAPI LAPOT

„Az Ujság-ot“

Vasárnap: „Asszony“, „Gyermek“, „Automobil“ és „Sport“ melléklet.

Felelős szerkesztő: GAJARI ÖDÖN.
Szerkesztő-társ: Dr. ÁGAI BÉLA.

Előfizetési árak:	Az Ujságterjedelme rendszeren 32—36—40 oldal.
Egy évre . . . K. 28.—	Vasár- és ünnepnapokon
Félévre . . . K. 14.—	80-100-200-280 oldal.
Negyed évre . K. 7.—	
Egy hónapra . K. 2.40	

Megrendelési cím:

Az Ujság Kiadóhivatala
Budapest, VII. ker., Rákóczi-út 54. szám.
Egyes példány ára ünnep- és vasárnapokon egyformán **10 fill.**

Védjegy: „Horgony“.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótléka

egy régióknak bizonyult háziszert, mely már sok év óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult köszvényénél, osztnál és meghűléséknél.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható.

Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.
Dr. Richter gyógyszerára az „Arany oroszlánhoz“,
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Reggelizés előtt félpohár**Schmidthauer-féle**

Használata valódi áldás gyomor-bajosoknak, székszorulásban szenvedőknek.

Kapható Gyulafehérvár és vidéken minden gyógyszerárban és jobb fűszerüzletben.**Igmándi keserűvíz**

Az elrontott gyomrot 2-3 óra alatt teljesen rendbe hozza.

Kis üveg ára 40 fillér.

Nagy üveg ára 60 fillér.

NYILTTÉR.

E rovatban közltekért nem vállal felelősséget a szerk.

Császárfürdő Budapestén.

Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend-tulajdona. Elsőrangú kénes hévízü gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, iszaphorogtatások, uszodák, külön hölgyek és urak részére. Török-, kő és márványfürdők; hőlég, szénsavas- és villamos-vízfürdők. A fürdők kitűnő eredménnyel használatnak főleg eszuzos bántalmaknál és idegbajok ellen. Ivó kúra a légzőszervek hurutos eseteiben s altesti pangásoknál. 200 kényelmes lakószoba. Szolid kezelés, jutányos árak. Gyógy- és zenedíj nincs. Prospektust ingyen és bérmentve küld:

Az igazgatóság.**Ügyvédi vizsgára készülő részére kéthónapos rekapituláló kurzus**

Dr. P O L C Z R E Z S Ő ügyvéd kolozsvári intézetében. július hó 1-én kezdődik. jegyzetek a szünetidőre féláron kölcsönöztetnek ki.

12800/1912. sz.

Temesvári vásár-hirdetés.

Az idei Szt. Jakab

országos vásár

folyó évi augusztus hó 15-étől bezárólag aug. hó 19-éig fog megtartatni.

Mindenféle állat felhajítása az országos vásárra augusztus 15-étől, csütörtökön reggeli 5 órától kezdve van megengedve.

Temesvárott, 1912. évi július hó 6-án.

A városi főkapitányságtól:

Beé Ferencz, főkapitány.**SALVATOR****GUMMI SARKAK****VILÁG CZIKK****UTÓLÉRHETETLEN****TARTÓSSÁGU!****MINDENÜTT KAPHATÓ.**

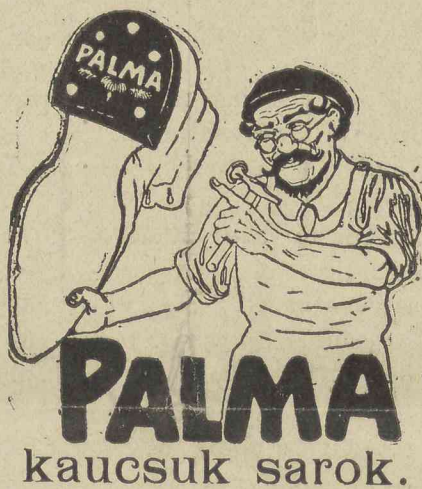
Magtárnak; fa-, mész- vagy sórraktárnak vagy nagyobb ipar telepnek :: igen megfelelő nagyterjedelmű ::

házastelek

eladó Gyulafehérvárt, Báthori-utca 4. sz. alatt. Értekezhetni e lap kiadóhivatalában.

A MESTERDALNOK . . .

Cipőm szép és tökéletes,
Benne járni élvezetes,
Mert ha cipőt szegzek, varrok,
Rajt' van

Eladó házastelek

Gyulafehérvárt, Szentistván-tér 17. szám alatti egészen új házastelek, szemben Urbán főerdész úr lakásával, örök áron szabad kézből eladó.

Értekezhetni: **Morgen Ottó**

tulajdonossal Gyulafehérvárt.

Egy élénk, ügyes 14-15 éves fiú, ki tevékenységének

a kereskedelmi pályán

:: óhajtott érvényt szerezni, ::

tanulónak felvétetik

TÁNGEL JÓZSEF

elsőrangú női és férfi divatru üzletében

NAGYENYEDEN.**Hirdetések**

jutányos árban felvétetnek
e lap kiadóhivatalában.

A tulajdonomat képező „BUTORGYÁR”
a nagyenyedi M. kir. fegyintézetben.

Ujjonnan berendezett butorgyár és raktár, valamint temetkezési intézet

BAUMANN ARNOLD UTÓDA LÁHNI KÁROLYA törvysz. palotával szemben **GYULAFEHÉRVÁR,** Szt. István-tér 11 sz. alatt

Állandóan raktáron tart: **ebédlő, háló-, szalon- és uriszoba** berendezéseket egyszerűtől kezdve a legmodernebb kivitelig, **szőnyegeket, függönyöket,** házilag készített mindennemű **testett butorokat.** — Elvállal **kárpitos munkákat és díszítéseket** a legelőnyösebb árak mellett.

Nagy képes árjegyzékkel kívánatra szolgálók.

Temetések a legegyszerűbbtől a legfényesebbig.

Baumann Arnold utóda**Láhni Károly.****Legjutányosabb árak!**

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságú **Portland Cementet** ajánl olcsó áron a

PORTLAND-CZEMENT-gyár

Kugler és Társai

Brassóban.

Itt helyben kapható id. **Misselbacher J. B. cégnél.**